

Korak voditelja

Izhod iz Egipta kot rdeča nit skavtskega leta v klanu

Pripravil: Rok Pisk, Žiri 1

Sopotnica: Mateja Lavtar, Škofja Loka 1

1. Uvod

Izbira teme izvira iz nekaterih spoznanj, na katera sem želel odgovoriti. Najprej je tu spoznanje, da se duhovnost pri skavtih pogosto omejuje na neke zaključene enote (molitev, kateheza, duhovna misel, ...) znotraj dejavnosti (srečanja, zimovanja, tabori, ...). S tem pa prihaja do težav, saj postane duhovnost na ta način hitro le nekaj, kar »pač mora biti« in ne eden bistvenih sestavnih delov skavtske vzgoje.

Druga težava, na katero sem naletel, pa je bila zelo šibko poznavanje Svetega pisma, tako s strani voditeljev kot skavtov nasploh. S svojim delom sem želel pokazati, kako se lahko svetopisemsko zgodbo uporabi kot rdečo nit, pa naj bo za tabor, zimovanje ali pa za skavtsko leto v celoti.

Izbral sem pripoved o izhodu Izraelcev iz egiptovske sužnosti in poti v obljubljeni deželo. Ta zgodba ponuja veliko možnosti za vključitev posameznih elementov skavtske metode in gradnikov veje PP.

Teme mojega koraka nisem izbral zato, ker si z duhovnostjo ne bi bil blizu, ampak zato, ker sem se že večkrat soočil s težavo, ko nisem znal duhovne dimenzije skavtom predstaviti na njim razumljiv način.

V tem skavtskem letu sem zamenjal steg (iz Škofje Loke 1 sem šel v Žiri 1), zato sem potreboval nekaj časa, da sem klanovce spoznal. To je trajalo nekoliko dlje tudi zato, ker je bila udeležba na srečanjih sprva zelo skromna. Pri analizi stanja se tako sprva nisem mogel opreti na lastno poznavanje klana, mi je pa zato priskočila na pomoč sovoditeljica, ki mi je napisala analizo, ob kateri sva se tudi pogovorila in sestavila program.

Čeprav je tema tega koraka voditelja precej duhovno obarvana, pa ni namen samo v krepitvi duhovne dimenzije, ampak celostni napredek klanovcev.

2. Načrtovanje

Analiza stanja:

Kot rečeno se pri analizi stanja nisem mogel opreti na lastno poznavanje klana, ker sem šele v tem skavtskem letu zamenjal steg in prevzel vodenje klana. Sem pa ob samem izvajanju programa prišel do nekaterih ugotovitev, ki sem jih pridružil tistim, ki sem jih dobil od sovoditeljice:

- v stegu je duhovnost precej šibka;
- klanovci so še precej mladi in do sedaj še niso služili po vejah ali aktivneje sooblikovali srečanj v klanu;
- klan še nima imena, pa tudi identiteta in občutek pripadnosti nista močno razvita;
- ...

Po prvih srečanjih sem opazil še, da je problem tudi v nerednem obiskovanju srečanj, kar je potem kar precej zamaknilo samo izvajanje programa.

Namen:

Ob zgodbi o izhodu Izraelcev iz egiptovske sužnosti (prim. 2 Mz) pomagati klanovcem pri osebnem napredovanju (predvsem na duhovnem področju), jih spodbujati k iniciativnosti in krepitvi identitete skupnosti.

Cilji:

- Izbira imena klana do konca leta 2010;
- skupno praznovanje rojstnih dni;
- priprava in izvedba kateheze o naporu (Izraelci v Egiptu);
- priprava in izvedba sprejema v klan (prehod čez Rdeče morje);
- priprava in izvedba kateheze o postavi v sklopu pisanja listine klana (podpisana naj bi bila v tem skavtskem letu);
- do konca skavtskega leta vsak klanovec pripravi temo za eno srečanje.

Program:

Program je nekakšna rdeča nit, ki povezuje različne dejavnosti. Kot rdečo nit sem ga sestavil že na začetku, vsebino konkretnih srečanj pa sem sestavljal sproti glede na namen in zastavljene cilje, kolikor so se ti kasneje izkazali za realno izvedljive. Ob tem sem videl, kako lepo se da dogodke izhoda iz Egipta povezati z dogodki v klanu.

Program je v osnovi oblikovan iz dveh delov:

1. v prvem delu smo nekako spremljali Izraelce v Egiptovski sužnosti. S sovoditeljico sva pripravljala program, ki je bil sestavljen iz različnih del (izdelava copat, priprava daril za skavtsko miklavževanje, izdelava adventnega venca za v župnijsko cerkev), ob katerih smo razmišljali o delu, naši sužnosti, delanju tega, kar nam naročajo drugi, ... S tem sva hotela narediti počasen prehod od dosedanjega načina dela, ki od njih ni zahteval velikega sodelovanja, k večji iniciativnosti.
2. Drugi del se je začel s celodnevним srečanjem, kjer smo ob prehodu čez Rdeče morje imeli tudi sprejem v klan (nihče od klanovcev namreč prej še ni bil uradno sprejet v klan). Po tem srečanju smo začeli dajati večji poudarek na iniciativnost klanovcev. Začeli so pripravljati teme srečanj, lotili smo se priprave projekta, ... Še vedno pa ostajamo na poti v objubljeni deželo, tako da dejavnosti povezujem z rdečo nitjo.

Program sva s sovoditeljico prilagajala potrebam: imeli smo krizni sestanek zaradi zelo slabe udeležbe na prvih srečanjih; prehod čez Rdeče morje sva predstavila, da so bolj dobili občutek za pomen sužnosti; ...

3. Izvedba

Del koraka je že izveden, zato se bom osredotočil predvsem na tega, obenem pa poskusil potegniti iz dosedanjih izkušenj nekaj smernic za naprej.

Izvajanje programa se je časovno zamaknilo, ker je bila udeležba na srečanjih sprva zelo šibka in je bilo treba program prilagoditi. V začetku novembra smo imeli krizni sestanek, na katerem sva s sovoditeljico klanovce postavila pred dejstvo, da se morajo odločiti, ali bodo hodili na srečanja ali ne, ker je to bistvenega pomena za samo izvajanje programa. Po tem srečanju se je udeležba bolj ustalila (prej 2-3, sedaj 5-6 od 10). Zato sem takrat tudi začel z izvajanjem svojega koraka.

V izvajanje sem vključil gradnike veje PP: pot, skupnost in služenje. Najprej sem želel poudariti skupnost, ker sem videl, da manjka občutek pripadnosti skupnosti in je zato tudi udeležba na srečanjih slabša. Skupnost sem želel podpreti tako s skupnim praznovanjem rojstnih dni, z izbiro imena klana kot tudi s skupnim služenjem (izdelava adventnega venca za v župnijsko cerkev, priprava in izvedba delavnice na regijskem sprejemu LMB). Pot pa smo izkusili tako metaforično (pot našega klana, naše skupnosti, ...) kot konkretno, saj je sprejem v klan sledil orientaciji, poleg tega pa smo se skupaj s še tremi klani podali na Blegoš. To srečanje je pomagalo tudi k ustvarjanju identitete našega klana. Vse pa se je navezovalo na rdečo nit: služenje na delo Izraelcev v Egiptu, pot na njihovo pot v obljubljeni deželo, skupnost pa na izraelsko ljudstvo.

4. Preverba ciljev

- Izbira imena klana do konca leta 2010 – Opravljeno, čeprav z majhno zamudo. Na nekaj srečanjih smo govorili o izbiri, na srečanju 7.1.2011 pa smo ime končno izbrali.
- Skupno praznovanje rojstnih dni – Delno opravljeno. Do sedaj smo praznovali 2x, prvič enega, drugič 2 naenkrat, 1 je odpadel zaradi bolezni slavljenske, 2 sta odpadla. Pozna se, da se nekateri klanovci ne počutijo preveč doma v klanu, zato si tudi ne predstavljajo praznovanja v tej skupini.
- Priprava in izvedba kateheze o naporu (Izraelci v Egiptu) – Opravljeno. Decembra smo praktično vsa srečanja namenili različnim delom, ki sva jih pripravila s sovoditeljico. Ob tem sem izvedel katehezo.
- Priprava in izvedba sprejema v klan (prehod čez Rdeče morje) – Opravljeno. Datum je bil sicer prestavljen, vendar se je to izkazalo za pravo odločitev. Tako smo imeli več časa za pripravo in sedaj tudi lažje potekajo srečanja, ki jih pripravljajo sami. Po izbiri imena in sprejemu v klan se je še močnejše začelo delati na identiteti skupnosti.
- Priprava in izvedba kateheze o postavi v sklopu pisanja listine klana (podpisana naj bi bila v tem skavtskem letu) – Še ni opravljeno. Kateheza pride na vrsto spomladi. Listino bomo podpisali najbrž šele na taboru.
- Do konca skavtskega leta vsak klanovec pripravi temo za eno srečanje – 1 klanovec je že pripravil, teme smo tudi razdelili. Klanovci so sami predlagali teme glede na svoja znanja, ki jih želijo deliti z drugimi.

5. Sklep

Glede na to, da sem v koraku voditelja obravnaval le en del programa, ki poteka celo leto, bi rad v sklepu začrtal nekaj smernic za delo v drugi polovici skavtskega leta.

Ker sem pred prihodom v klan eno leto deloval kot voditelj v veji VV sem se moral nekako privaditi na drugačen način dela. Videl sem namreč, da je klanovce precej težje zadovoljiti. Sem pa opazil tudi to, da težko sledijo stvarim, ki se jih direktno ne tičejo, medtem ko smo večkrat prišli do lepih pogovorov in tudi dejanj, ko je ideja prišla z njihove strani in sva jo s sovoditeljico le podprla. Ob tem sem spoznal, da je v klanovcih velik potencial, ki mu je treba le dati priložnost, da se razvije v vsej svoji polnosti.

V ta namen bo v drugi polovici skavtskega leta veliko večji pomen dan na pobude klanovcev samih. Tako že pripravljajo Gregorjev ples, prebarvali bodo skavtsko sobo (izven rednih srečanj), ... S tem se oblikuje zdravo jedro klana.

Obenem pa se nadaljuje tudi navezovanje na pot v obljubljeni deželo. Med temami, ki se jih bomo do konca skavtskega leta gotovo dotaknili so skavtski zakoni (kot za Izraelce postava) in prihod v obljubljeni deželo (tabor). Sicer pa se bo na rdečo nit navezovalo dogodke po potrebi, saj zgodba sama ponuja ogromno možnosti.

Pri pripravi in izvedbi koraka sem imel priložnost v praksi uporabiti znanje, pridobljeno na taborni šoli Metoda PP, predvsem kar zadeva načrtovanje. Videl sem, kako je mogoče znotraj dobro zastavljene strukture z jasno vizijo program prilagoditi in tako še izboljšati kvaliteto.

Pripravil: Rok Pisk, Žiri 1

Sopotnica: Mateja Lavtar, Škofja Loka 1